

PROJECTE DE DOCUMENT PER A LA 5a ASSEMBLEA D'ICV DE BARCELONA

Carta de presentació

El document que presentem com a base per al debat de l'Assemblea és senzill i breu. Només pretén fixar les idees i les orientacions que considerem fonamentals a l'hora de fer balanç dels darrers tres anys i encarar la perspectiva de 2007.

Pretenem estimular el debat de les agrupacions d'ICV de Barcelona. De la mateixa manera que, durant el mes de setembre, ho vam intentar demanant l'opinió dels adherits i de les adherides mitjançant un qüestionari.

Considerem que la 5a Assemblea no ha de reproduir els debats que ja hem fet. Això és: de la darrera Assemblea nacional (juliol de 2004) i dels diversos programes, i, en especial, del Programa Electoral i dels "30 compromisos" de les últimes eleccions locals a Barcelona (maig de 2003).

Anem a la 5a Assemblea amb satisfacció i confiança. Hem obtingut uns resultats excel·lents en el darrer cicle electoral – sobretot a les municipals i autonòmiques -, i ICV es troba en un moment ple de potencialitats. Ara tenim una gran oportunitat davant nostre i ens cal aprofitar-la.

La 5a Assemblea de Barcelona es vol inscriure en aquest esforç, i per això plantejem aquest document que està dividit en dues parts: FER BALANÇ (del període 2001-2004) i FER PROPOSTES (per al període 2004-2007). Es tracta, ara, que en els debats de les agrupacions i en les aportacions personals es millori i expressi, sobretot, l'opinió col·lectiva d'ICV de Barcelona.

FER BALANC (2001-2004)

Eleccions municipals 2003 Les mobilitzacions Balanç de l'organització i de la direcció local Balanç del Grup Municipal

1. El darrer cicle polític i electoral, i el nou escenari a Catalunya i a Espanya, és l'element més important del període 2001-2004.

Abans, però, les eleccions municipals a Catalunya ja van apuntar algunes de les tendències d'aquest cicle. Són molt significatius els resultats de les eleccions municipals a la ciutat de Barcelona, sobretot en el camp de les esquerres.

Es torna a produir la victòria de les esquerres, amb un total de 25 regidors i regidores. Les dretes en sumen 16. La mateixa relació de forces entre esquerres i dretes que en les eleccions de 1999. Tanmateix CiU perd un regidor, passa de 10 a 9, el seu pitjor resultat municipal i molt lluny de representar una alternativa al govern plural d'esquerres. El PP en guanya un, i passa de 6 a 7.

En el camp de les esquerres hi ha una gran sotragada. Es produeix una forta davallada del PSC que passa de 20 a 15 regidors i regidores, i un gran creixement d'ERC i d'ICV-EUiA. ERC passa de 3 a 5 regidors i regidores, i ICV-EUiA de 2 a 5 regidors i regidores. La relació de forces del govern de la ciutat canvia sobtadament.

Els resultats d'ICV-EUiA són excel·lents: del 6'34% (de 1999) al 12'09%, de 44.000 vots a 91.400 vots, de 2 a 5 regidors i regidores, i de 8 a 17 consellers i conselleres de districte. El resultat de Barcelona representa el 27% del vot total d'ICV-EUiA a Catalunya.

El creixement electoral d'ICV-EUiA es produeix gràcies a antics abstencionistes, als i a les joves, i als nous i noves votants, amb una petita incorporació d'antics votants socialistes i possiblement d'ERC. Està clar que la composició de l'electorat d'ICV ha canviat de forma notable.

Les raons que expliquen aquests resultats són diverses. El clima polític que es genera a Barcelona arran de les massives mobilitzacions contra la guerra de l'Iraq; un cert vot de càstig a la continuïtat, com en altres ciutats; les tendències polítiques generals; el desgast del discurs del PSC; entre d'altres. Al mateix temps i amb la mateixa força els encerts d'ICV-EUiA. La capacitat de capitalitzar l'acció de govern i la crítica realitzada de les decisions municipals no compartides; el protagonisme públic d'ICV-EUiA en el darrer any i el fet d'aparèixer com un referent polític contra la guerra de l'Iraq; el discurs, les propostes i la frescor de la cap de llista; l'encert de la campanya electoral que les va transmetre i multiplicar, i on es va

demostrar capacitat de direcció i organització, i una comunicació esplèndida.

Finalment, veient els resultats de les passades eleccions municipals amb una certa distància, es pot pensar que van ser també l'indicador del final d'una etapa, que expressaven l'allunyament d'una part important de l'electorat d'esquerres de la manera de governar i del model de desenvolupament de Barcelona dels darrers anys. Caldrà veure si les properes eleccions municipals de 2007 confirmen aquesta anàlisi.

2. En les altres conteses electorals –per al Congrés i per al Senat i per al Parlament Europeu- els resultats a la ciutat de Barcelona han estat bons, en el marc dels resultats globals d'ICV.

S'ha mantingut la tendència de vot a l'alça, per sobre de la mitjana de l'Àrea Metropolitana. El mapa electoral a Barcelona reproduïx les tendències de les municipals de 2003, amb un creixement generalitzat a tots els districtes i amb les puntes de vot més altes als districtes de Gràcia i Ciutat Vella.

Com a resultat d'aquests processos electorals ICV-EUiA ha duplicat la representació al Congrés dels Diputats, ha obtingut un senador d'elecció directa i ha recuperat la presència al Parlament Europeu amb un eurodiputat.

3. La ciutat de Barcelona ha estat, en el darrer període, l'escenari de grans mobilitzacions ciutadanes de caràcter divers: vaga general, cimera europea, per una altra globalització, contra el PHN i contra la guerra de l'Iraq, contra el terrorisme arran de l'atemptat de l'11-M a Madrid, entre d'altres.

Cal reflexionar sobre l'impacte polític i electoral d'aquestes mobilitzacions.

A hores d'ara resulta evident que les mobilitzacions han modificat l'opinió pública de molts ciutadans i ciutadanes de Barcelona. Aquestes mobilitzacions han despertat moltes consciències, han repolititzat i han deixat un pòsit de major massa crítica a la nostra ciutat.

Han tingut, també, un reflex electoral, principalment a les eleccions municipals – amb la recomposició de vot dins de les esquerres- i a les generals – amb una forta mobilització electoral pel canvi de govern -.

Han estat una forma concreta de participació política activa expressant una exigència: que les forces polítiques i els governs atenguin les opinions i les voluntats de la ciutadania, amb independència de les majories parlamentàries del moment. Això ha estat molt clar en les mobilitzacions contra el PHN i contra la guerra de l'Iraq.

4. En el balanç global de l'organització apreciem una clara revitalització en aquest període. També cal destacar el bon clima intern i la forta cohesió.

Malgrat això hi ha punts febles i punts forts.

Tenim dificultats de direcció política i de creixement en algunes agrupacions; no hem avançat prou en la feminització d'ICV de Barcelona; no hem estat capaços de consolidar el treball sectorial i per objectius; ens manca, encara, un debat polític més profund i continuat en el conjunt de les agrupacions de la ciutat. Tampoc s'ha regularitzat el treball de la Comissió Territorial i ha mancat una política de formació.

En els punts forts cal destacar: un bon funcionament i balanç dels organismes de direcció – la CPB i el Secretariat - amb la promoció a tasques de direcció de companys i companyes provinents de Joves d'Esquerra Verda; una relació permanent i fluida de la direcció local amb el Grup Municipal; la renovació d'algunes Comissions Polítiques Territorials; la bona marxa d'algunes agrupacions, amb experiències molt interessants com la Conferència de l'agrupació de Sant Andreu (abril 2004) i l'edició de diverses publicacions periòdiques; l'impuls del treball transversal amb plenaris, jornades de debat i de pluja d'idees (eleccions municipals 2003); la FESTA d'ICV de Barcelona; la relació de la direcció local amb les agrupacions, i la participació en els processos de renovació de les CPT; la capacitat i vitalitat de l'organització local de Joves d'Esquerra Verda; un excel·lent treball electoral, sobretot a les municipals; una millor política de comunicació, amb l'edició de “L'Enllaç” i “La Rambla” –malgrat la seva irregularitat en el darrer any i mig- i la nova web d'ICV de Barcelona; l'increment de l'afiliació amb més de 100 nous ingressos; l'obertura de noves seus d'ICV a la ciutat: la seu de la CPB, la de Sant Andreu (iniciada abans de 2001) i la de Nou Barris, juntament amb la renovació de les seus de Gràcia i de l'Eixample, i el compromís de posar en marxa noves seus a Sants-Montjuïc i Les Corts, i Sant Martí.

5. L'avaluació dels organismes de direcció d'ICV de Barcelona mereix una anàlisi més concreta.

La composició de la Comissió Política de Barcelona, escollida en la passada Assemblea local (febrer de 2001), reflecteix la diversitat d'ICV: la representativitat territorial, sectorial i institucional, la representació de gènere i generacional i les capacitats personals.

El funcionament de la CPB en els darrers tres anys ha estat, en general, molt estable en relació a les convocatòries i a la participació, així com positiu en el contingut dels debats i de les decisions adoptades. S'han celebrat 46 reunions de la CPB, amb una participació mitjana de 20 a 30 persones.

El Secretariat de Barcelona, com a organisme de direcció i gestió diària, ha mantingut una estabilitat en les seves reunions – pràcticament setmanals -,

així com en el nivell d'assistència i en el seguiment i aplicació dels acords de la CPB. Cal indicar, també, la relació directa que s'ha mantingut amb les agrupacions, i la presència i participació en les seves reunions.

L'organisme que ha patit uns nivells d'inestabilitat més grans ha estat la Comissió Territorial, ja que en molts moments, fruit de les conteses electorals, el seu paper quedava desdibuixat. A això cal afegir que moltes persones de la CT pertanyien a la CPB, i el paper participatiu des de la perspectiva territorial també quedava desdibuixat. Aquesta situació va comportar, doncs, limitar-ne la convocatòria a temes exclusivament organitzatius i no tractats per la CPB.

6. Després de les darreres eleccions ICV-EUiA té un Grup Municipal molt més potent. Els magnífics resultats electorals l'han col·locat en una situació òptima per incidir molt més en el govern de la ciutat i per liderar l'espai i les propostes dels sectors més avançats de Barcelona.

El suport electoral rebut expressa el reconeixement de la tasca feta durant el mandat 1999-2003, a la política desenvolupada pel Grup Municipal i per les àrees governades per ICV, i també a les polítiques i decisions compartides amb els altres socis de govern, així com amb els desacords, clars i públics, amb altres decisions.

Avui el Grup Municipal d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona apareix com l'aparador de la coalició en el terreny de les polítiques locals.

Els resultats de maig de 2003 van confirmar, així mateix, l'encert de l'estratègia electoral, és a dir: presentar-se amb un projecte propi i diferenciat, amb voluntat de sumar i decidit a continuar en el govern de la ciutat.

Un any i mig després es pot fer un primer balanç d'aquest mandat. En primer lloc, la negociació del cartipàs municipal pot ser valorada positivament, ja que va comportar un reforçament de les competències de Medi Ambient i un pes més gran de les polítiques mediambientals en el conjunt de les polítiques municipals; el manteniment de les d'habitatge i la recuperació de les de Benestar Social, per relançar-les i accentuar el perfil social d'ICV; la regidoria del districte d'Horta-Guinardó, on s'ha començat a governar d'una altra manera, amb més participació; i el manteniment de les competències de Salut Pública mitjançant la Regidoria de Salut i la presidència de l'Agència de Salut Pública de Barcelona.

Quan examinem concretament els darrers 15 mesos es fa evident el major pes d'ICV-EUiA en el govern de la ciutat. En aquest sentit, l'exemple més eloqüent pot ser el Pla d'Actuació Municipal 2003-2007 (PAM), aprovat fa uns mesos i que marcarà decisivament l'actual mandat municipal. En el PAM es recull el gruix – un 75% - dels "30 compromisos" que ICV-EUiA va presentar com a síntesi del programa electoral. En detall: 22 compromisos han estat incorporats de forma substancial, 7 compromisos

s'han incorporat parcialment, i 1 compromís ha quedat fora ja que es referia a una temàtica que no s'abordava en el PAM.

Cal fer balanç dels trets principals d'ICV-EUiA en el govern de la ciutat: la corresponsabilització, el perfil propi, la bona gestió i l'impuls de la participació.

Com sempre, els regidors i les regidores d'ICV-EUiA han estat corresponsables de moltes decisions de l'equip de govern, assumint, a més, la responsabilitat de problemàtiques de gestió complexa, com el soroll o l'atenció a la drogoaddicció.

Però això no ha significat la renúncia a les propostes i opinions diferenciades quan ICV-EUiA ho ha considerat necessari. Així doncs, sobre polítiques vers la immigració, sobre determinats aspectes del Fòrum 2004 o sobre la taxa turística – per posar exemples concrets i recents – el Grup Municipal s'ha manifestat amb una veu pròpia. Com s'ha fet, també, en relació a com cal encarar el futur de la ciutat, en la conferència pública d'Imma Mayol el passat 22 de setembre.

La gestió de les àrees que governa ICV-EUiA mereix una bona valoració. En aquest sentit, i fent només referència a les noves competències, es pot afirmar que la Regidoria de Benestar Social ha recuperat el prestigi i el pes que va tenir uns anys enrere quan la dirigia Eulàlia Vintró, i que la Regidoria d'Horta-Guinardó ha impulsat el millor procés de participació ciutadana – conjuntament amb Ciutat Vella – en l'elaboració del Pla d'Actuació del Districte 2003-2007.

El Grup Municipal d'ICV-EUiA ha estat present, sovint de forma decisiva, en tots els debats ciutadans, amb una opinió pròpia i rigorosa. Avui els regidors i les regidores d'ICV-EUiA tenen molta més projecció pública -i fins ara sempre en positiu-, i el coneixement i la valoració pública de la presidenta del Grup, l'Imma Mayol, és molt superior en relació a fa tres anys.

En el període que analitzem hem vist una relació fluida del Grup Municipal amb la direcció d'ICV i amb les agrupacions, ja sigui mitjançant la coordinació del Grup o el Secretariat de Barcelona.

7. En el marc del treball municipal d'ICV cal valorar la tasca dels consellers i les conselleres de districte. Són una part essencial del treball institucional i de la relació amb el teixit associatiu. Encara més valuosa per tractar-se d'un treball voluntari.

En general, el balanç és positiu però s'han manifestat insuficiències. No sempre s'han establert vies per a la participació en les decisions municipals més importants, ni s'ha garantit un suport tècnic i polític suficient en alguns moments, i en algunes agrupacions no s'ha dedicat prou atenció i suport a la tasca del conseller o consellera.

Finalment, cal recordar que per dignificar i potenciar el treball institucional dels consellers i conselleres de districte cal continuar exigint-ne l'elecció directa.

8. Cal examinar les relacions del Grup Municipal amb el teixit associatiu i amb la ciutadania, en especial les que s'estableixen des de les regidories que governa ICV-EUiA, així com l'impuls de la participació des d'aquestes.

El balanç en aquest terreny és satisfactori.

Es manté una relació fluida i contactes amb moltes associacions, organitzacions, entitats i persones de Barcelona.

Es va impulsar, en l'anterior mandat municipal (1999-2003), una experiència pionera i exitosa de participació: l'Agenda 21 de Barcelona, que ha esdevingut una referència. També l'experiència participativa vinculada a la remodelació del barri del Bon Pastor.

Enguany els Consells de Medi Ambient i de Benestar són exemples concrets de participació, com ho és el procés d'elaboració del PAD (Pla d'Actuació del districte 2003-2007) d'Horta-Guinardó, i també la constitució de Consells de Medi Ambient i Sostenibilitat en molts districtes, impulsats pels consellers i conselleres d'ICV-EUiA.

Les visites del Grup Municipal als districtes i als barris de Barcelona ha estat, en aquest sentit, un instrument útil que ens cal millorar per garantir la proximitat i el contrast d'opinions amb el teixit associatiu de la ciutat.

Recentment, s'ha recuperat aquesta pràctica amb la visita al districte de Nou Barris després d'un any sense fer-ne cap a conseqüència de la coincidència amb els processos electorals.

Des del Grup Municipal i des de l'organització s'han seguit amb interès i complicitat diferents experiències de participació ciutadana, com la del Pla Comunitari de Trinitat Nova.

9. Correspon a ICV valorar les relacions amb l'organització de Joves d'Esquerra Verda, l'aportació que aquesta fa al conjunt d'ICV, i el suport mutu entre les dues organitzacions. En aquest sentit la valoració és molt satisfactòria. L'aportació de JEV ha estat important en la direcció local i en algunes agrupacions. La projecció de les seves iniciatives i activitats públiques han reforçat el conjunt d'ICV, com va passar, per exemple, en la campanya de les municipals de maig de 2003.

Des de la direcció local d'ICV s'ha procurat, sempre, donar suport i reconeixement polític a l'organització de JEV.

10. Malgrat els dubtes que la coalició electoral amb EUiA generava en alguns sectors d'ICV de Barcelona, la valoració avui només pot ser positiva.

Els bons resultats són la millor prova de la necessitat política de la coalició. No només s'ha posat fi a la confrontació dins el mateix espai polític i electoral sinó que la coalició entre ICV i EUiA ha ampliat aquest espai i la seva incidència en la vida política d'una manera molt notable.

La voluntat d'acord i la transparència han estat les dinàmiques que han marcat el treball conjunt. Això ha estat clar entre les dues direccions locals d'ICV i d'EUiA, en el Consell de Govern de la coalició i en el Grup Municipal, on les relacions entre les dues organitzacions són molt bones.

En els districtes el grau de relació entre ICV i EUiA ha tingut intensitats diferents.

També cal destacar l'aportació dels Verds-Esquerra Ecologista a la coalició i a la candidatura municipal, i celebrar la seva recent incorporació a ICV.

FER PROPOSTES (2004-2007)

Fer créixer l'espai polític i electoral de l'esquerra verda a Barcelona:

- Contribuint al conjunt d'ICV.
- Enfortint l'organització.
- Relacionant-se amb els moviments socials.
- Millorant la comunicació d'ICV.
- Liderant una nova etapa en el govern de la ciutat.

La 5a Assemblea de Barcelona ha de discutir i decidir l'estratègia política i l'objectiu central per al període 2004-2007, en la perspectiva de les eleccions municipals de maig de 2007.

Això cal fer-ho des del coneixement de la realitat concreta en totes les seves facetes i de les tendències presents, atenent a les demandes dels sectors que ICV vol representar políticament, i des de la força, la capacitat i la potencialitat del nostre partit.

És des d'aquest marc que ICV ha de plantejar-se com a objectiu central fer créixer l'espai polític i electoral de l'esquerra verda a la ciutat de Barcelona i, a més, les condicions que ho fan possible.

Aquest objectiu comporta fer front durant els propers anys a cinc exigències que són:

- Contribuir al conjunt d'ICV des de la singularitat de Barcelona.
- Enfortir l'organització i millorar el seu funcionament.
- Relacionar-se amb l'associacionisme i amb els moviments socials. Ser-hi presents.
- Dedicar més esforços i recursos a la política de comunicació d'ICV.
- Forçar l'inici i liderar una nova etapa en el govern de la ciutat i accentuar el caràcter d'alternativa d'ICV.

La consecució d'aquests reptes permetrà consolidar plenament l'espai polític i electoral del darrer cicle i créixer, encara més, en els sectors que són més proclius a ICV. Ha de permetre, també, expandir-se en nous segments socials ja que sense la consecució d'aquests no serà possible un creixement important. Tot això per aconseguir que les polítiques d'esquerres i ecologistes de debò pesin més en la societat i en les institucions.

1. El nou escenari polític ha comportat una situació inèdita per a ICV. Per primera vegada ICV és una força de govern a la Generalitat de Catalunya, juntament amb el PSC i ERC. Ara les responsabilitats de govern són molt superiors en relació al passat immediat, quan es limitaven a governs locals o supralocals.

Els reptes per a l'esquerra verda també són nous: cal construir una cultura de govern arrelada en la nova realitat, atenent a tota la seva complexitat i sense renunciar al caràcter de partit de lluita, amb identitat, propostes i visió crítica pròpies. No és una tasca fàcil.

Caldrà treballar, amb decisió, per l'èxit del govern de la Generalitat – que serà també l'èxit d'ICV-EUiA - i per fer visibles i capitalitzar el paper d'ICV al govern i l'acció desplegada per les Conselleries de Relacions Institucionals i Participació, i de Medi Ambient i Habitatge.

La contribució que l'organització de Barcelona ha de fer al conjunt d'ICV, durant els propers anys, té molt a veure amb aquestes qüestions i cal fer-la des de la nostra singularitat

Es pot concretar en cinc aspectes cabdals:

- Ajudar a la coherència del discurs polític i de les propostes d'ICV, que ha de tenir un mateix fil conductor tant a les diferents institucions com a l'organització.
- Incidir i reforçar el discurs general d'ICV amb la projecció pública de les polítiques que ICV impulsa a la ciutat de Barcelona.
- Aprofitar a fons i rendibilitzar al màxim la participació en els governs de la Generalitat i de l'Ajuntament, sabedors que això és complementari i que es reforcen mútuament.
- Dur a terme una activitat específica i continuada des d'ICV de Barcelona en relació a la política catalana, estenent i explicant les polítiques del govern de la Generalitat i les de les dues Conselleries. També els desacords en determinades decisions o la influència d'ICV en d'altres, i col·laborar amb el Grup Parlamentari d'ICV-EUiA.
- I, finalment, contribuir, des de Barcelona, a la bona marxa de la coalició amb EUiA, amb una aposta decidida per la seva continuïtat.

En aquest context caldrà impulsar, juntament amb la direcció nacional i altres organitzacions locals d'ICV, espais comuns per discutir i decidir les polítiques que afecten de forma molt directa la ciutat de Barcelona, com ara la Regió Metropolitana –en el marc de les noves lleis territorials en curs d'elaboració-, les grans infraestructures –port, aeroport, TAV-, la política energètica o el pla específic per a 40 barris del Govern, per posar alguns exemples.

En un altre ordre de coses, resulta necessari explicar públicament la nostra política de suport crític al govern del PSOE i els seus resultats, així com la política que ICV desenvolupa en el marc del Parlament Europeu.

2. De la mateixa manera que durant els darrers anys la composició de l'electorat d'ICV ha anat canviant, també està canviant l'organització.

Les noves incorporacions o l'exigència d'aprofundir la participació interna són dues cares d'aquest fenomen.

Per tant, quan es planteja enfortir l'organització d'ICV a Barcelona, la primera cosa que cal tenir en compte és la seva realitat viva i dinàmica, subjecta a canvis.

La realitat de l'organització local és, a més, complexa perquè incorpora cultures polítiques i trajectòries vitals i associatives molt diverses. Acumula una experiència política molt notable, arrelada en la lluita contra la dictadura, que ha permès encarar moments polítics molt difícils. Al mateix temps s'està produint una renovació constant, no només pels nous ingressos, sinó també per la incorporació de noves generacions –formades políticament en la democràcia- a les tasques de direcció i de representació pública d'ICV. Tot plegat és una riquesa que cal saber aprofitar i que ens resulta imprescindible per penetrar i créixer en nous sectors.

Al costat d'això cal resoldre positivament l'exigència de la feminització d'ICV. S'ha avançat en alguns aspectes importants: en el discurs global, en el programa, en la presència de moltes més dones en tots els nivells, per exemple, però encara manca molt per fer en el conjunt de l'organització i de la seva activitat com s'indica en els documents de la 6a Assemblea de Dones amb Iniciativa (23-10-04). Aquest serà un dels principals desafiaments del proper període.

2.1 Les agrupacions dels deu districtes són una eina bàsica per a l'activitat política d'ICV. Són l'antena per captar els problemes claus de cada territori i per donar-los resposta, per garantir la presència política, per participar en els consells de districte, per relacionar-se amb el teixit associatiu dels barris. L'agrupació és també el principal espai orgànic per al debat i la presa de decisions, i per a la integració de la majoria de nous adherits i de noves adherides, i d'amics i amigues d'ICV.

En el període que obrim cal fer un esforç per millorar la seva activitat i funcionament. És necessari consolidar les comissions polítiques de les agrupacions en el seu paper de direcció i de dinamització interna, i en alguns casos se n'ha de procurar la renovació i l'ampliació; cal potenciar i cuidar els plenaries, garantir un debat polític més continuat i més intens, i millorar els mètodes de discussió i de participació.

S'ha d'intensificar l'activitat cap enfora. La relació amb l'entorn, amb la gent que ens vota i amb el teixit associatiu. Cal generar informació i tenir més presència pública, amb un ventall d'instruments que van des de l'organització d'actes o tertúlies fins a les pàgines web.

També cal, en aquesta direcció, aprofitar més alguns dels locals, i obrir-ne de nous a Sants-Montjuïc i Les Corts, i a Sant Martí per consolidar el creixement d'aquestes agrupacions, i donar-los un nou impuls.

En darrer terme, cal aprofundir l'elaboració programàtica en cada agrupació i sobre la seva realitat per ser un veritable punt de referència alternatiu i per donar suport a la tasca dels consellers i conselleres, i dels regidors i regidores.

2.2. En el camp del treball sectorial i temàtic no tenim un bon balanç. Juntament amb altres raons és possible que la nostra organització local no tingui encara prou capacitat i gruix per fer una aposta decidida en aquesta direcció.

Malgrat aquestes dificultats cal crear grups de treball sobre aspectes locals – urbanisme i moviment veïnal -, per reforçar el treball del Grup Municipal i de la CPB – immigració, sanitat, educació, dones -. Aquests grups hauran de tenir un funcionament flexible però regularitzat.

En altres temàtiques caldrà incorporar-se als àmbits nacionals i fer-hi el seguiment de les qüestions que afectin Barcelona; aquest és el cas dels àmbits de llibertats sexuals o de gent gran.

Finalment caldrà dotar-se de responsabilitats individuals sobre economia i treball, solidaritat i cooperació i sociologia electoral, com a mínim.

2.3. La política d'afiliació, l'acollida i la integració de les noves persones adherides reclama un tractament específic, tenint en compte la seva importància.

A part de les campanyes d'afiliació, que han de tenir un caràcter nacional, la millor política de creixement és una activitat política pública continuada d'ICV. Aquesta és l'opció que es proposa, més encara tenint en compte que créixer organitzativament és una de les aspiracions i necessitats d'aquest període, imprescindible per fer realitat els objectius que es plantegen en la 5a Assemblea de Barcelona.

Sobre l'acollida i la integració de noves persones a ICV cal dir que no s'hi ha dedicat prou atenció, esforços i temps ni des de la direcció local ni des de la majoria de les agrupacions. És necessari capgirar aquesta situació. Per això es proposa elaborar un protocol d'acollida que incorpori algunes de les propostes que s'han fet: trobades reduïdes amb un o una responsable i garantir que una persona de la CPT corresponent assumeixi l'atenció individualitzada i orienti dins l'organització durant els primers mesos, entre d'altres.

2.4. L'impuls dels espais horitzontals i de les relacions transversals dins l'organització ha de caracteritzar el proper període. Això és necessari per dinamitzar la vida interna.

Cal la convocatòria periòdica dels plenaries de ciutat per discutir i decidir sobre les qüestions més importants, per tractar la situació política, per examinar la marxa de l'organització i per acordar les activitats i les campanyes més importants. Els plenaries han de ser un espai de relació i de debat entre els adherits i les adherides, i un mecanisme per a l'aprofundiment de la participació i de la democràcia interna.

És convenient donar una empenta a la relació transversal i a la cooperació entre diferents agrupacions sobre la base de problemàtiques comunes.

Per acabar, cal obrir una reflexió i, possiblement, experimentar sobre la posada en marxa d'espais de discussió política menys orgànics, menys formalitzats, que responguin a les demandes que en aquest sentit fan moltes persones d'ICV. Així, doncs, en el període 2004-2007 s'impulsaran experiències d'espais orgànics de nou format. Aquesta és una iniciativa que ja funciona satisfactòriament en algunes agrupacions.

- 2.5. Una de les evidències del balanç és que cal una política de formació, entesa d'una manera flexible, adaptada a les necessitats específiques de cada moment i de les persones.

Caldrà també implementar una política de formació de quadres que faciliti, juntament amb l'experiència pràctica, la renovació de responsabilitats dins d'ICV.

- 2.6. La nova Comissió Política de Barcelona haurà de prioritzar el compliment de les orientacions de la 5a Assemblea, dinamitzar el conjunt de l'organització, garantir una relació permanent amb el Grup Municipal, assegurar les relacions polítiques i mantenir una relació fluida amb les agrupacions.

Es dotarà, com fins ara, d'un Secretariat per al seu funcionament diari, i decidirà la conveniència o no de constituir una Comissió Territorial.

Continuarà organitzant la FESTA d'ICV de Barcelona, per a la projecció pública i com a espai de relació, tornant cap al format de la primera edició, al Parc de la Guineueta de Nou Barris, el 2001.

També assegurarà les relacions, l'impuls i el suport a Joves d'Esquerra Verda.

3. La relació amb els moviments socials i amb l'associacionisme i la participació de persones d'ICV en aquests és una de les prioritats.

La nostra formació es planteja aquesta relació des d'un reconeixement mutu i una interdependència que enriqueix els plantejaments de tothom. També amb la voluntat d'ajudar a reforçar la seva interlocució amb les institucions, el seu

pes social i, en definitiva, l'avenç de les seves propostes, sabedors que pel caràcter fortament crític de molts moviments no sempre és possible una coincidència absoluta.

Aquesta línia de treball s'ha de desenvolupar al mateix temps des de l'organització –des de la direcció i des de les agrupacions-, des del Grup Municipal i des de les àrees que ICV governa a l'Ajuntament de Barcelona.

En aquest sentit és necessari impulsar noves vies de participació i noves formes de govern, més permeables a la implicació i a la corresponsabilització ciutadana, aprofundint i ampliant les experiències que ja estan en marxa.

Des de l'organització cal concretar processos específics per al debat i l'aportació del teixit social a la política d'ICV. Això resulta clar en l'actual moment, i cal fer-ho en relació a la proposta i els continguts per obrir una nova etapa al govern de la ciutat. També caldrà articular-ho en el procés d'elaboració del programa electoral per a les eleccions municipals de 2007.

Alguns del grups de treball sectorial i temàtic que es proposen en aquest document han de jugar un paper destacat en la relació amb els moviments socials.

En darrer terme, cal examinar políticament, i des d'ICV, l'experiència dels moviments socials, el seu discurs crític i alternatiu, per enriquir la política global d'ICV.

La relació amb la gent que ens vota és també un dels reptes que cal afrontar.

La realització, en curs, d'un estudi aprofundit sobre el darrer cicle electoral d'ICV-EUiA a Barcelona ens serà molt útil. I caldrà conèixer-lo i discutir-lo en totes les agrupacions. Per poder-ho fer amb èxit s'ha de promoure una major obertura i permeabilitat d'ICV, des del convenciment que la proximitat i la participació han de ser un tret d'identitat del nostre partit.

Diverses són les línies de treball. Una de les més importants és la comunicació, amb més presència mediàtica d'ICV i amb l'ús dels mitjans propis, sobretot amb les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies.

Periòdicament, i des de la web d'ICV de Barcelona, cal obrir un espai de propostes i suggeriments sobre temes bàsics de la ciutat, de la política, d'ICV, i fer-ne el seguiment.

S'han d'organitzar debats i trobades amb electors i electores, simpatitzants, des de les agrupacions o des de la CPB atenent a criteris temàtics, territorials o sectorials. En aquest context cal impulsar una activitat específica vers el vot jove d'ICV-EUiA, per consolidar-lo i augmentar-lo. L'organització de Joves d'Esquerra Verda hi haurà de jugar un paper destacat. Un any abans de les properes municipals caldrà engegar una campanya de participació amb perfil propi sobre el discurs i el programa electoral d'ICV, a l'estil de "I tu què opines?".

A part d'aquestes qüestions cal mantenir la presència d'ICV en els actes i esdeveniments de la ciutat i dels barris i aprofitar-ne les possibilitats de proximitat i de contacte amb la ciutadania. I també fer pedagogia i promoure la implicació en els instruments de participació municipal.

4. Tan important com fer és comunicar. La comunicació és una part essencial de l'acció política, cada vegada més.

En el període que entrem, ICV de Barcelona ha de dedicar més esforços i més recursos a la comunicació. La informació que genera el Grup Municipal d'ICV-EUiA és una part molt significativa de la comunicació i de la imatge i el missatge global d'ICV. En aquest sentit, cal col·laborar estretament amb la direcció nacional, tenint com a base una política comunicativa compartida, i rendibilitzar la singularitat de cadascú.

Això no és possible sense un suport professional. La precampanya i la campanya de les municipals, i el darrer any i mig de mandat ho han demostrat bastament.

La línia de treball principal és continuar incidint i estar presents de forma continuada en els mitjans de comunicació, audiovisuals i escrits, a partir de les iniciatives i accions de govern, i del discurs i de les propostes que es generen des d'ICV de Barcelona. Per aquesta funció s'ha demostrat clarament que la Presidenta del Grup Municipal, Imma Mayol, és una comunicadora esplèndida.

L'organització d'ICV és, entre d'altres coses, una eina de comunicació que va des de l'activitat de qualsevol afiliat i afiliada, fins a les campanyes i la pàgina web. En aquest camp cal donar un salt endavant amb campanyes concretes, amb publicacions i pàgines web dels districtes i, a nivell local, reprenent l'edició trimestral de la revista "La Rambla" i potenciant la web www.icv.org/bcn que a hores d'ara té una qualitat i rendibilitat notables, amb el projecte d'editar properament un butlletí electrònic.

Cal incrementar la comunicació interna, i tornar a recuperar l'edició mensual de "L'Enllaç" que ja va demostrar la seva utilitat. Tant per "La Rambla" com per "L'Enllaç" s'hauran de constituir consells de redacció específics.

Des de la coalició i el Grup Municipal d'ICV-EUiA s'han de decidir aviat els instruments per a la seva comunicació específica.

Finalment cal destacar la necessitat de generar una bona informació des de les àrees municipals governades per ICV-EUiA. Una informació entesa com a servei a la ciutadania, no com a instrument propagandístic o partidista.

5. Per a aquest període ICV es planteja forçar un canvi de rumb i liderar una nova etapa en el govern de la ciutat, accentuant el seu caràcter d'alternativa.

Nota: S'adjunta el fulletó "30 compromisos per governar Barcelona" que és la síntesi del programa de les passades municipals i la referència programàtica d'ICV-EUiA en aquest mandat.

També el guió de la conferència "Barcelona en minúscules, ara la Barcelona quotidiana", que va pronunciar Imma Mayol el passat 22 de setembre.

Aquestes dues publicacions complementen aquest apartat del document de la 5a Assemblea de Barcelona. Per això és convenient la seva lectura, malgrat que no són objecte de debat ni d'esmena en el procés assembleari.

5.1 La cloenda del Fòrum de les Cultures ha obert una nova etapa en el govern de la ciutat. Aquesta és una idea compartida per totes les forces polítiques representades a l'Ajuntament, fins i tot, de forma implícita, pel mateix PSC. Però sobre el caràcter d'aquesta nova etapa les visions i les propostes són molt diferents.

Per a ICV, en concret, obrir una nova etapa no és suficient. Cal una ruptura amb la idea forta, amb el model que ha caracteritzat l'anterior etapa. És a dir, deixar definitivament enrere el model de transformació de la ciutat que la vincula i subordina a l'impuls d'un gran esdeveniment per atreure recursos i mobilitzar energies. Les Olimpíades del 92, en el seu moment, i ara el Fòrum.

Cal dir que aquest model ha estat compartit, durant molts anys, per sectors molt amplis i molt diversos de la ciutat. I, també, cal reconèixer que a l'aixopluc dels grans esdeveniments Barcelona s'ha transformat en un sentit progressista.

Però per ICV aquesta idea i aquest model, que poden haver estat útils en el passat, estan esgotats, com s'ha esgotat també el model de lideratge i la manera de governar que hem conegut fins ara. Els ciutadans i les ciutadanes han començat a emetre senyals clars d'aquest esgotament de model.

La transformació que avui cal impulsar no necessita recórrer a aquest model, sinó que ha de tenir unes característiques i uns continguts diferents, coherents amb el tipus de transformació que es vol impulsar.

Per a ICV Barcelona ha de transformar-se vers la sostenibilitat, ha d'esdevenir una ciutat sostenible en la dimensió social, econòmica i ambiental. I és clar que l'Ajuntament, que el govern de la ciutat, ha de liderar políticament i socialment aquesta transformació.

Això requereix la transformació de la vida quotidiana, amb polítiques públiques potents. Amb un increment de les polítiques d'atenció a les persones, prioritàriament als sectors més febles i vulnerables, amb l'objectiu de fer de Barcelona una ciutat per viure-hi en tots els aspectes que això comporta, des de l'educació o l'habitatge assequible, fins al treball no precari

o el lleure. Potenciant els vincles comunitaris i el caràcter intercultural i intergeneracional de Barcelona. Amb la voluntat de feminitzar la ciutat donant valor al temps de vida i concretant-ho en un pacte municipal del temps i dels horaris. Amb un model de desenvolupament econòmic i ambiental sostenible i mantenint la diversitat de l'activitat econòmica i productiva.

I, finalment, una Barcelona present en l'escenari internacional, coliderant, junt amb altres grans ciutats, un model de globalització alternatiu des dels poders locals. Deixant enrere l'error de voler situar-se entre Davos i Porto Alegre, amb un peu a cada costat, d'una manera frívola i oportunista.

Aquesta és la transformació que cal fer ara, i la que la ciutat i la seva gent necessita. El primer que exigeix és fer visible i revaloritzar la vida quotidiana com a valor polític. Exigeix, al mateix temps, unes determinades condicions polítiques: un nou discurs de model de ciutat i unes noves prioritats de govern, un nou lideratge polític i una nova manera de governar.

El nou lideratge polític s'ha de sustentar en idees i en valors, s'ha d'acompanyar d'una nova manera de governar la ciutat. Fer-ho des de la complexa realitat social, establint aliances ciutadanes, cercant consens, dinamitzant les energies socials, sumant esforços i amb un paper de mediació en els conflictes.

No es pot seguir governant "com sempre". Resulta imprescindible fer-ho d'una manera participada juntament amb els actors socials, compartint el liderat. Per això cal aprofitar a fons les eines de participació ciutadana i ampliar-les amb altres de noves, com les consultes ciutadanes i els referèndums. La nova etapa exigeix una participació i la intervenció ciutadana en les processos municipals de presa de decisions, amb més intensitat que fins ara.

És des d'aquests plantejaments que ICV treballa junt amb EUiA, per forçar un canvi de rumb. És clar que no serà fàcil. Ni serà possible sense sumar moltes més voluntats. És per aquesta raó que s'ha d'iniciar un procés d'articulació de complicitats ciutadanes. En aquest sentit, cal posar en marxa el diàleg i el contrast amb sectors socials i ciutadans per conèixer les seves opinions en relació a aquestes qüestions i per treballar, cadascú des del seu àmbit i amb la seva visió, en la perspectiva de la transformació de la vida quotidiana.

Tenim el convenciment que això és possible. Ho reclama ja un gruix molt important del teixit associatiu i del pensament crític de la ciutat. A més ho desitja i interessa a la majoria dels ciutadans i ciutadanes.

A ICV li correspon liderar-ho políticament, ser la veu i la força d'aquesta demanda dins de l'Ajuntament. Amb el convenciment que així es representen unes aspiracions que van més enllà de l'espai polític i electoral d'ICV-EUiA – molt més enllà del 12% -, que les propostes d'ICV-EUiA interessin a molta gent.

El potencial de creixement d'ICV és paral·lel a la potència que aquestes demandes de transformació de la vida quotidiana tenen entre la gent de Barcelona.

Per això, en aquest nou període, ICV ha d'accentuar el seu caràcter d'alternativa d'esquerres i ecologista, i ha de disputar obertament amb les altres forces polítiques el lideratge d'una nova etapa a la ciutat.

5.2 La proposta d'avançar cap a una Barcelona sostenible ja ha començat a reorientar polítiques i prioritats en el govern de la ciutat. Els resultats de les municipals, la nova relació de forces dins del govern, i les seves lliçons hi han ajudat molt.

S'ha de destacar, en aquesta direcció, el manteniment de l'espai urbà amb criteris de sostenibilitat, la forta aposta en la promoció d'habitatge públic i de protecció, i l'increment de les polítiques públiques d'atenció a les persones.

5.3 En aquest nou període, i en relació als objectius que es proposen, l'activitat i la projecció del Grup Municipal i de la seva presidenta tenen una importància cabdal.

Cal reforçar tots els aspectes positius, que ja s'han indicat en altres punts d'aquest document. I en especial destacar-ne tres.

En primer lloc, millorar la sinergia entre el Grup Municipal i l'organització d'ICV, articular millor el Grup Municipal amb els consellers i conselleres dels districtes i procurar una coordinació més intensa.

En segon lloc, assegurar la proximitat del Grup Municipal i dels regidors i regidores, als ciutadans i a les ciutadanes, mitjançant un programa concret de relació i de presència ciutadana.

En tercer lloc, dur a terme una bona gestió en les àrees governades per ICV-EUiA. Això és fonamental. Al costat del discurs i de les propostes, cal presentar un bon balanç de gestió que reforça, precisament, la credibilitat de la nostra formació política i la coherència entre el que es diu i el que es fa, i que és el retorn d'ICV-EUiA a la confiança que ens van donar més de 90.000 ciutadans i ciutadanes en les passades eleccions municipals.